UZASADNIENIE

Upoważnienie ustawowe zawarte w art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1173), zwanej dalej „ustawą - Prawo Łowieckie", zobowiązuje ministra właściwego do spraw środowiska, po zasięgnięciu opinii Polskiego Związku Łowieckiego, do określenia w drodze rozporządzenia szczegółowych warunków wykonywania polowania oraz znakowania tusz, wzoru upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego oraz wzoru książki ewidencji pobytu na polowaniu indywidualnym. Obecnie kwestie te reguluje rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz (Dz. U. poz. 548, z późn. zm.).

W projektowanej nowelizacji rozszerzono stosowanie przepisów dotyczących warunków wykonywania polowania na gatunki zwierząt łownych (zwierzynę) odpowiednio na wykonywanie polowania na inwazyjne gatunki obce, na które obok gatunków zwierząt łownych wykonuje się polowanie na podstawie zmian dokonanych ustawą z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1718). Celem projektowanych zmian w powyższym zakresie jest wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych i jednoznaczne określenie, że przepisy nowelizowanego rozporządzenia odnoszą się również do wykonywania polowania na inwazyjne gatunki obce.

Ponadto w nowelizacji zaproponowano rozszerzenie katalogu broni palnej, jaka może być wykorzystywana do wykonywania polowania, o krótką broń palną z przeznaczeniem do dostrzeliwania postrzałków zwierzyny oraz uśmiercania drapieżników schwytanych w pułapki żywołowne. Zaproponowana zmiana ma na celu przede wszystkim poprawę bezpieczeństwa myśliwych i używanych do polowania psów myśliwskich przy wykonywaniu czynności dostrzeliwania rannej zwierzyny. Ranna zwierzyna co do zasady uchodzi w trudnodostępne, porośnięte gęstą roślinnością miejsca, w których operowanie długą myśliwską bronią palną jest utrudnione. Dodatkowo używana do polowań myśliwska długa broń palna w większości przypadków wyposażona jest w celowniki optyczne pozwalające oddawać skuteczne strzały na dalsze odległości, ale ze względu na powiększenie i ograniczone pole widzenia utrudnia uchwycenie celu na krótkim dystansie. Ponadto zaproponowana zmiana ma na celu zapewnienie myśliwym możliwość bezpiecznego uśmiercania drapieżników schwytanych w pułapki żywołowne. Aktualnie używana do polowania myśliwska broń palna długa dysponuje energią kinetyczną wystrzeliwanych z niej pocisków znacznie przewyższającą

potrzeby związane ze skutecznym uśmierceniem schwytanych w pułapki żywołowne drapieżników, co dodatkowo powoduje ryzyko rykoszetów spowodowanych brakiem możliwości wytracenia energii kinetycznej pocisku w celu. Jednocześnie używanie przez myśliwych broni krótkiej przy wykonywaniu polowania dopuszczalne jest w wielu krajach europejskich.

W nowelizacji zaproponowano obniżenie minimalnej wymaganej energii kinetycznej pocisku dla amunicji używanej do polowania przy użyciu długiej myśliwskiej broni palnej z 1000J do 400J w odległości 100m od wylotu lufy. Pozwoli to na stosowanie do polowania na drapieżniki amunicji mniejszych niż dotychczas, ale równie skutecznych kalibrów, które są powszechnie używane do polowania na drapieżniki w innych krajach, np. w Czechach, Niemczech i Austrii. Dodatkową zaletą stosowania mniejszych niż dotychczas kalibrów jest znaczne ograniczenie huku wystrzału, co poprawia komfort polowania oraz niweluje związaną z nim uciążliwość, szczególnie w porze nocnej, dla innych osób zamieszkujących w pobliżu obwodów łowieckich.

W nowelizacji zaproponowano również rozszerzenie katalogu zwierząt, na które można wykonywać polowanie w porze nocnej o ptaki i ssaki należące do inwazyjnych gatunków obcych. Zaproponowano również rozszerzenie katalogu zwierząt, na które można wykonywać polowanie przy użyciu termowizyjnych i noktowizyjnych urządzeń celowniczych o ptaki i ssaki należące do inwazyjnych gatunków obcych oraz drapieżniki. Zmiana w zakresie możliwości stosowania optoelektronicznych urządzeń celowniczych do polowania na drapieżniki ma na celu powstrzymania rozprzestrzeniania się wścieklizny poprzez umożliwienie myśliwym efektywnego odstrzału i ograniczenia liczebności tej zwierzyny. Analiza aktualnej sytuacji epizootycznej w tym zakresie wskazuje, iż ze względu na liczną populację drapieżników, w szczególności lisów, zasięg występowania wścieklizny w Polsce zwiększył się i aktualnie odnotowuje się przypadki tej choroby na obszarach, które w ostatnich latach były od niej wolne. W 2021 r. wykryto przypadki wścieklizny u zwierząt innych niż nietoperze w województwie mazowieckim i świętokrzyskim, tj. w województwach, w których na przestrzeni ostatnich lat nie notowano występowania tej choroby. Ostatni przypadek wścieklizny u ssaków nielatających wykryto w województwie mazowieckim w 2004 r. Od tego czasu do stycznia 2021 r. potwierdzono jedynie sporadyczne przypadki wścieklizny u nietoperzy - trzy przypadki w 2014 r. oraz po dwa przypadki w 2017 r. i 2019 r. W 2019 r. na terytorium RP odnotowano tylko jeden przypadek u zwierząt innych niż nietoperze, natomiast w 2020 r. na obszarze objętym doustnymi szczepieniami lisów liczba przypadków

wścieklizny wzrosła i łącznie odnotowano siedem przypadków choroby. Pierwszy przypadek wścieklizny w 2021 r. w województwie mazowieckim w powiecie otwockim został potwierdzony przez Krajowe Laboratorium Referencyjne w Puławach w dniu 15 stycznia. Następnie potwierdzono kolejne przypadki wścieklizny w powiatach garwolińskim, mińskim, kozienickim, zwoleńskim, radomskim, wołomińskim, m. st. Warszawy. W 2021 r. na terenie województwa świętokrzyskiego potwierdzono wystąpienie wścieklizny u dwóch lisów wolno żyjących. Pierwszy przypadek wystąpił w powiecie sandomierskim w listopadzie 2021 r., a drugi powiecie skarżyskim w grudniu 2021 r. W 2022 r. wścieklizna nadal jest notowana w woj. mazowieckim w powiatach: mińskim, otwockim, radomskim, szydłowieckim, wołomiński, m. st. Warszawy, w woj. świętokrzyskim – powiat starachowicki, a także w woj. lubelskim – w powiecie ryckim i istnieje poważne zagrożenie rozprzestrzeniania się tej choroby na pozostałe obszary Polski. Obszary te są objęte doustnymi szczepieniami lisów.

Należy podkreślić, że wścieklizna należy do kategorii zoonoz (kategoria chorób mogących przenieść się ze zwierzęcia na człowieka) i jest chorobą śmiertelną dla człowieka.

Jednocześnie zmiana w zakresie możliwości wykonywania polowania w porze nocnej, oraz z zastosowaniem optoelektronicznych urządzeń celowniczych, na inwazyjne gatunki obce, ma na celu umożliwienie ich jak najszybszej eliminacji ze środowiska naturalnego – zgodnie z założeniami ustawy o gatunkach obcych.

W projektowanej nowelizacji przewidziano również zmianę umożliwiającą wykonywanie indywidualnego polowania przy pomocy ptaków łowczych na zające. Zaproponowana zmiana stanowi odpowiedź na zgłaszane od wielu lat postulaty sokolników. Sokolnictwo jest marginalną dziedziną łowiectwa – obecnie zajmuje się nim około 250 osób w kraju na blisko 128 tys. myśliwych. Niemniej jednak należy zauważyć, iż polskie sokolnictwo jest wpisane na Listę Reprezentatywną Niematerialnego Dziedzictwa Kulturowego Ludzkości UNESCO, a sokolnicy są zobowiązani do pielęgnowania tej sztuki. Zaproponowane w projektowanym rozporządzeniu zmiany zapewnią dalszy rozwój i kultywowanie sokolniczych tradycji w Polsce. Zgodnie z Konwencją UNESCO w sprawie ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego z 2003 r. każde Państwo - Strona zobowiązane jest podjąć niezbędne środki w celu zapewnienia ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego znajdującego się na jego terytorium. Jednocześnie łowy z sokołami są naturalnym sposobem polowania. Polowanie z sokołem i psem podsokolim to jedyny przykład wspólnego działania trzech całkowicie odrębnych istot: człowieka, psa i ptaka, a polowania z ptakiem łowczym mogą odbywać się

w miejscach niedostępnych do polowania z bronią z uwagi na obowiązujące przepisy określające minimalną odległość strzału od zabudowań lub zgromadzeń publicznych.

Zaproponowany 14 dniowy termin wejścia w życie rozporządzenia nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego i nie stoi w sprzeczności z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz dokonania uzgodnienia z właściwymi organami UE, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt rozporządzenia nie zawiera również przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt nie ma wpływu na mikro, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), w celu udostępnienia go wszystkim zainteresowanym podmiotom.